

Det skjulte menneske

Introduktion til den esoteriske lære 6

Hardy Bennis

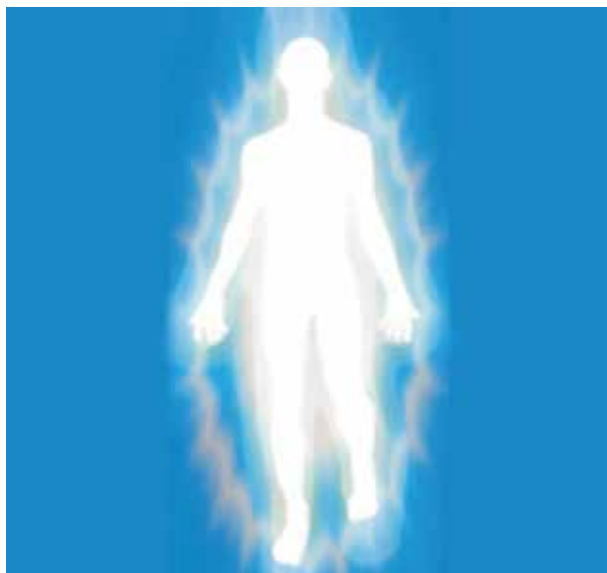
VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

DET SKJULTE MENNESKE

Introduktion til den esoteriske lære 6

Hardy Bennis

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Det skjulte menneske

Introduktion til den esoteriske lære 6

Af Hardy Bennis

Det biologiske mysterium

En af de største gåder, nutidens biologiske videnskab har stået over for, er spørgsmålet om, hvad der organiserer og styrer celleudviklingen i alle organiske livsformer. Hvilken styringsmekanisme bestemmer, hvad der skal blive til nerve-, blod- eller knogleceller? Hvordan kan en celle vide, hvilken funktion den skal have?

Dette problem blev tilsyneladende løst med opdagelsen af DNA-molekylet, men efterhånden som forskningen skrider frem, bliver det mere og mere usikkert, om det genetiske materiale forklarer hele problemet. Årsagen er, at biologerne har konstateret, at samtlige celler har nøjagtig samme DNA-kode, og hvis alle celler styres af samme kode, vil et foster ende som en udifferentieret cellemasse – en celleklump, hvor ingen celler er kodet til specielle funktioner. Og alt tyder derfor på, at genetisk information og miljøbetingelser ikke er nok til at styre udviklingen.

Det skjulte energifelt

I begyndelsen af sidste århundrede opdagede naturvidenskaben, at cellerne i begyndelsen holdes løst sammen, og inden for en given periode kan de flyttes fra et sted til et andet, uden at organismens overordnede udvikling ændrer sig. Man opdagede, at enhver celle kunne påtage sig en hvilken som helst rolle i organismen. Enhver celle kan fungere som øje-, eller nerve- eller knoglecelle osv. Det, der afgjorde den enkelte celledens rolle i helheden, var dens placering i fosteret. Tilsyneladende

rummer hver eneste celle i organismen programmeringen for hele organismen, selvom den blot er en lille del af det, den er med til at opbygge.

Men samtidig er flere og flere forskere rundt om i verden ved at finde ud af, at der "bag" den fysiske struktur findes et energifelt, som varetager den overordnede styring af den levende organisme. Dette energifelt er ikke et almindeligt elektromagnetisk felt, og derfor kalder nogle forskere det for det *bioplasmiske felt*.

Energiskelet

Forskningen om dette energifelt støtter åndsvidenskabens påstand om, at den faste fysiske krop er gennemtrængt og omgivet af en energistruktur, som kaldes det *vitale* eller *æteriske legeme*. Dette æterlegeme er en uhyre fintvibrerende lysstruktur, et slags *energiskelet*, som i virkeligheden går forud for dannelsen af den fysiske organisme, og som kroppen vokser op indeni. Man kan sammenligne denne lysstruktur med det ståltrådsskelet, som en billedhugger bygger, før selve lerskulpturen formes omkring det.

Menneskets fysiske aspekt består derfor af to dele: Æterlegemet og den faste fysiske krop. Men man skal være opmærksom på, at der ikke er tale om to *selvstændige* "legemer", for ingen af dem kan fungere uden det andet. De udgør en integreret helhed, som er det, man kan kalde *det fysiske menneske*.

Æterlegemet

Æterlegemet består igen af to dele, med hver sin funktion:

1. Æterlegemet, som er selve energistrukturen eller skabelonen for den faste krop. Den udgør en slags arbejdstegning, der rummer koden til hele den fysiske organismes udformning.

Æterlegemets center ligger i og omkring rygsøjlen. Herfra stråler energilinjerne ud til alle sider i en nøjagtig genpart af nervesystemet og strækker sig nogle få centimeter uden for den fysiske krop i det, som kaldes *sundhedsauraen*. Sundhedsauraen afsluttes med en slags æterisk "hud", der bedst kan beskrives som en slags spændingstilstand i de yderste partikellag, på samme måde som molekylerne i en vandoverflade danner en overfladespænding.

Det fysisk-æteriske legeme.

2. Ansamlinger af "tungere" æteriske partikler, der er indbygget i æterlegemet og knyttet til de enkelte organer. De styrer celleudviklingen og genopbygningen af eksisterende celler og opretholder på den måde cellernes formmønster igennem hele livet.

Æterlegemet i dødsprocessen

Når mennesket dør, trækker livet og bevidstheden sig ud af det fysiske legeme og ind i æterlegemet. Hvis det fysiske legeme brændes, går æterlegemet straks i opløsning. Men hvis det begravnes, som det er almindeligt i den vestlige verden, vil æterlegemet blive opretholdt et stykke tid og befinde sig i nærheden af kroppen – ofte svævende over graven i form af de såkaldte kirkegårdsspøgelse, der kan ses af mennesker med æterisk syn.

Man kan mærke æterlegemet, hvis en arm eller et ben "sover" – eller de såkaldte fantomsmerter, som opleves af mennesker, der har fået amputeret en arm eller ben, og alligevel oplever smerter i den legemsdel, der er fjernet.

Bedøvelse

Under bedøvelse eller narkose kan mennesket ikke føle smerte, og det skyldes, at en del eller hele æterlegemet midlertidigt tvinges væk fra det fysiske legeme, og derfor kan der ikke overføres følelser (smerter) fra astrallegemet.

Sundhed og sygdom

Som betegnelsen "sundhedsauraen" antyder, er æterlegemet – det også kaldes "det vitale legeme" – nært forbundet med sundhed og sygdom. Det skyldes, at æterlegemet udover at fungere som bevidsthedsbro mellem det indre psykiske og ydre fysiske menneske også har til opgave at forsyne hele det fysiske aspekt med vitalitet, dvs. den særlige æteriske energi, som med en indisk sanskritbetegnelse kaldes "prana" – *livets ånde*.

Æterlegemet gennemstrømmes af lysende energitråde – de såkaldte "nadier", som i Vesten kaldes "meridianer". "Nadi" er et sanskritord, som betyder "hult strå". Energistrukturen er nemlig hul, for de fysiske nerver er dannet indeni "nadierne". Nerveenergiene strømmer derfor ikke indeni nerverne, men udenpå dem. Betegnelserne "nadi" og "meridianer" bruges i forbindelse med mange alternative behandlingsformer eksempelvis akupunktur, zoneterapi, shiatsu eller kinesologi.

Naturmedicin

Alle former for urte- og naturpræparater, som f.eks. homøopatiske midler eller

Sundhedsauraen har en slags æterisk "hud".

blomstermedicin, påvirker især den æteriske del af det fysiske legeme og først i anden række selve kroppen. Lægevidenskaben kender endnu ikke æterlegemet og dets funktioner, og det er grunden til, at den medicinske naturvidenskab indtil videre afviser disse behandlingsformer.

Kosmiske æterlegemer

Men det er ikke kun mennesket, der har et æterlegeme. Alle livsformer har et æterisk energifelt, uanset om det er et mineral, en plante, et dyr, et menneske, en planet eller et solsystem. Man kan sige, at f.eks. mennesket med sit æterlegeme lever inden for Jordens æteriske legeme, mens planeten befinder sig inden for solsystemets æteriske energifelt.

Det medfører, at alle himmellegemer i Universet er forbundet med hinanden via usynlige, æteriske energilinjer, og det er denne kendsgerning, der er det naturlige og logiske grundlag for videnskaben om astrologi.

Uden Jordens æteriske beskyttelseslag som værn mod skadelig stråling ville alt liv på planeten være truet. Og på samme måde som umådeholden brug af alkohol eller euforiserende stoffer kan nedbryde menneskets æterlegeme, kan forurening, atomsprængninger o.l. bryde hullet i Jordens æteriske beskyttelseslag og forårsage hidtil ukendte katastrofer i det planetariske liv.

Det æteriske energifelt er usynligt for det fysiske øje, for stoffet vibrerer på en højere frekvens end menneskets normale synssans kan opfatte, men stadig flere – især den kommende generation – vil have æterisk syn.

De psykiske centre og chakraer

I æterlegemet eller det æteriske energifelt findes der en række knudepunkter eller centre, hvor energien er mere koncentreret end i resten af æterlegemet. De fremkommer ved, at flere energilinjer (nadier eller meridianer) krydser hinanden.

Centrene kan opdeles i tre kategorier:

1. Hvor 21 energilinjer mødes, dannes der 7 primære *centre*, som gennem stilkagtige strømninger munder ud på æterlegemets overflade og danner de 7 primære *chakraer*.
2. Hvor 14 energilinjer mødes, dannes der 21 sekundære *centre* med tilhørende *chakraer*.
3. Hvor 7 energilinjer mødes, dannes der 49 mindre centre – og derudover findes der flere hundrede endnu mindre centre. Denne kategori af centre kaldes akupunkturpunkter.

De syv primære centre og chakraer

Her skal opmærksomheden imidlertid rettes mod de 7 primære centre, for de har en overordnet betydning for alle de mindre centre og for menneskets fysiske og psykiske helbred.

I Østen har man som sagt kaldt disse centres udløb på æterlegemets overflade for *chakraer*, fordi de kan minde om et hvirvlende hjul (ordet chakra er sanskrit og betyder "hjul") – eller lotusblomster med kronblade.

Det er disse 7 primære centre, der kanaliserer de psykiske bevidsthedsimpulser over i de fysiske bevidsthedsorganer: Det autonome nervesystem og centralnervesystemet. Den oprindelige "kommandovej" for impulserne går via de endokrine kirtler, som producerer hormoner og dermed påvirker nervesystemerne.

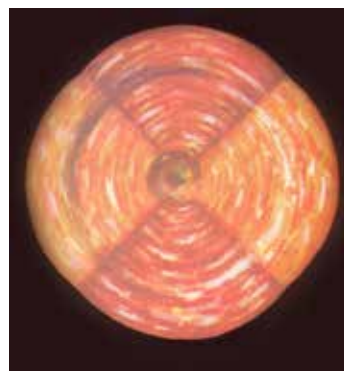
Alle tanker, følelser, drifter og begær går altså bogstavelig talt "i blodet", og man må betragte den generelle helbredstilstand som et direkte eller indirekte udtryk for de indre bevidsthedstilstandes påvirkning af den fysiske organisme via centrene. Det betyder, at hvert center har både en psykologisk og fysiologisk funktion.

Men først skal de 7 primære chakraer og deres funktioner gennemgås:

1. Rodchakraet

– har 4 "kronblade"¹ og er forbundet med de endokrine kirtler, der kaldes *binyrerne*. De producerer adrenalin – det såkaldte "kamphormon" – og det er derfor ikke overraskende, at rodcentret kanaliserer det bevidsthedsaspekt, der kaldes *selvopretholdelsesdriften*, ind i de fysiske bevidsthedsorganer.

Rodchakraet er på mange måder et gådefuldt center, for det rummer den stærke psykiske kraft, som man i Østen kalder *kundalini*, der i løbet af evolutionen vil skabe grundlaget for en højere åndelig bevidsthed for alle mennesker. Når dette center ikke fungerer, som det skal, kan resultatet være rygmarvssygdomme, visse nervelidelser, vævsinfektioner og svulster.

2. Sakralchakraet

– har 6 "kronblade" og er forbundet med *kønnskirtlerne*. Dette chakra udtrykker menneskets seksualitet og reproduktionsevne. Sakral betyder "hellig", og på den måde antyder navnet, at centret formidler en "hellig" skaberkraft, som ikke alene kan bruges til at "skabe" nye menneskelegemer, men som også kan sublimeres eller "ophøjes" til højere mentale skabelsesprocesser.

Når sakralcentrets funktion er ude af balance, kommer det til udtryk i enten en overdreven sanselighed, en evig jagt efter seksuelle nydelser eller en påfaldende mangel på interesse for dette aspekt af tilværelsen.

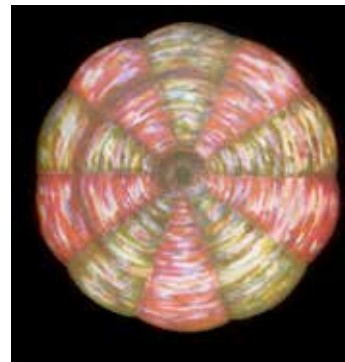

¹ Chakraets frekvens danner et bølgemønster, der minder om kronblade på en blomst.

Allerede i menneskehedens barndom for millioner af år siden opstod der – på grund af et voldsomt misbrug – forstyrrelser i dette centers funktion, og det medførte seksuelle perversiteter og en åbenhed over for kønssygdomme som syfilis og gonoré – problemer som stadig plager menneskeheden.

3. Solar plexus chakraet

– har 10 "kronblade" og er forbundet med bugspytkirtlen, der bl.a. producerer insulin. Det er centret, der kanalisere psykiske følelsetilstande over i det autonome nervesystem, så de kan registreres i den fysiske bevidsthed. Det betyder, at der er en nøje sammenhæng mellem følelsetilstande som sympati, antipati, kærlighed, had, glæde, sorg, tryghed, angst, jalousi eller misundelse og de indre organers funktion – især mave, tarm, lever og galdeblære.

Mennesker, der er særligt fokuseret i solar plexus chakraet, søger altid idoler, de kan "læne sig op ad". De lader sig let rive med af stemninger og er lette ofre for fanatisk propaganda eller anden demagogisk påvirkning.

Psykologisk set rummer solar plexus centret nogle meget vigtige aspekter. Impulser til den lavere psykiske strømmer herfra, fordi dette center er nært knyttet til følelsens astrale verden. Hvis centret er overaktivt, kan der opstå angsttilstande, "sommerfugle i maven", mavesår eller en fornemmelse af usynlige væseners tilstedeværelse. Er det underaktivt, kan man få problemer med fordøjelsen og opleve en fornemmelse af følelsesmæssig distance til andre mennesker. Andre generelle lidelser, som er forbundet med solar plexus centret, er leversygdomme, leukæmi og visse nervøse symptomer.

Set fra et udviklingsmæssigt synspunkt kan man sige, at det på længere sigt er menneskets opgave at sublimere eller "løfte" solar plexus centrets energier til hjertecentret, så det bliver i stand til at udtrykke højere, mere uselviske følelsetilstande og gruppebevidsthed.

4. Hjertechakraet

– har 12 "kronblade" og er forbundet med bristen eller thymuskirtlen. Som navnet antyder, er det kanal for de højere og mere uselviske følelser, som alle mennesker bærer kimen til. Senere bliver centret kanal for den åndelige kærlighed og visdom – den direkte, intuitive og helt upersonlige enhedsoplevelse, som mange kalder Kristus-bevidstheden.

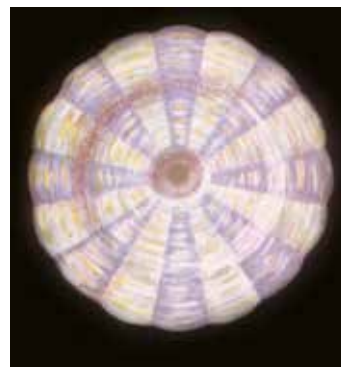

Medicinsk er thymuskirtlens funktion endnu lidt af en gåde, og det stemmer overens med det faktum, at dette center for de fleste menneskers vedkommende langt fra har nået sin maksimale aktivitet på det psykologiske område, og de ledsagende egenskaber er derfor ikke særlig udprægede.

Manglende balance i hjertecentrets funktion kan medføre hjertelidelser, kredsløbsforstyrrelser og bestemte former for nervøsitet, for thymuskirtlen er forbundet med kroppens immunsystem. Man kan forestille sig, at nøglen til en større modstandskraft over for AIDS måske ligger i udviklingen af dette center.

5. Halschakraet

– har 16 "kronblade" og er forbundet med skjoldbruskkirtlen og biskjoldbruskkirtlerne. Ved hjælp af dette center udtrykker mennesket sin skabende tankevirksomhed – dvs. den kreative sensitivitet, der kommer til udtryk i fantasi og forestillingsevne. At dette center gennemgår en kraftig udvikling i menneskeheden som helhed ses af den udprægede mentale kreativitet, man finder især inden for naturvidenskab og teknologi.

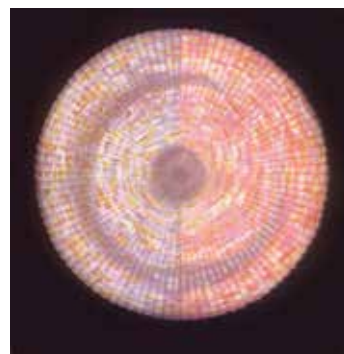

De seksuelle energier overføres til halscentret, når det lykkes at sublimerer dette aspekt af tilværelsen. Derved "lettes trykket" på sakralcentret og gør det lettere at beherske kønslivet.

Hals- eller strubecentret kan også være stedet, hvor fortrængte følelser kommer til udtryk i et neurotisk intellekt eller det, der kaldes "nervøs hals". Mange stofskifteforstyrrelser, halslidelser og lungesygdomme – som f.eks. tuberkulose – er resultatet af manglende balance i centrets aktivitet.

6. Pandechakraet

– har 96 "kronblade" fordelt på to hovedsektioner og er forbundet med hypofysen. Denne kirtel har en overordnet og styrende funktion i relation til kroppens andre endokrine kirtler, og det fortæller dermed, at pandecentret er forbundet med koordineringen og integreringen af personlighedens forskellige bevidsthedselementer: Tanker, følelser og driftslivet.

Men samtidig er centret kanal for højere mentale funktioner som inspiration og intuition. Det modtager det abstrakte og symbolske idéindhold, som halscentret bruger i sin kreative aktivitet, og da disse impulser kommer fra sjælen, er pandecentret udgangspunkt for den bevidsthedsbro, som mennesket igennem evolutionen gradvis skaber til sin sjælelige og åndelig kerne.

Manglende balance i pandecentrets funktion kan medføre sygdomme i øjne, øre og næse, nervebetændelse, hovedpine, migræne og psykiske problemer.

7. Hovedchakraet

– har 960+12, dvs. 972 "kronblade", og det er forbundet med pinealkirtlen, der også kaldes epifysen eller koglekirtlen. Det er det højeste åndelige center i mennesket og kanal for åndelig vilje og dynamisk hensigt.

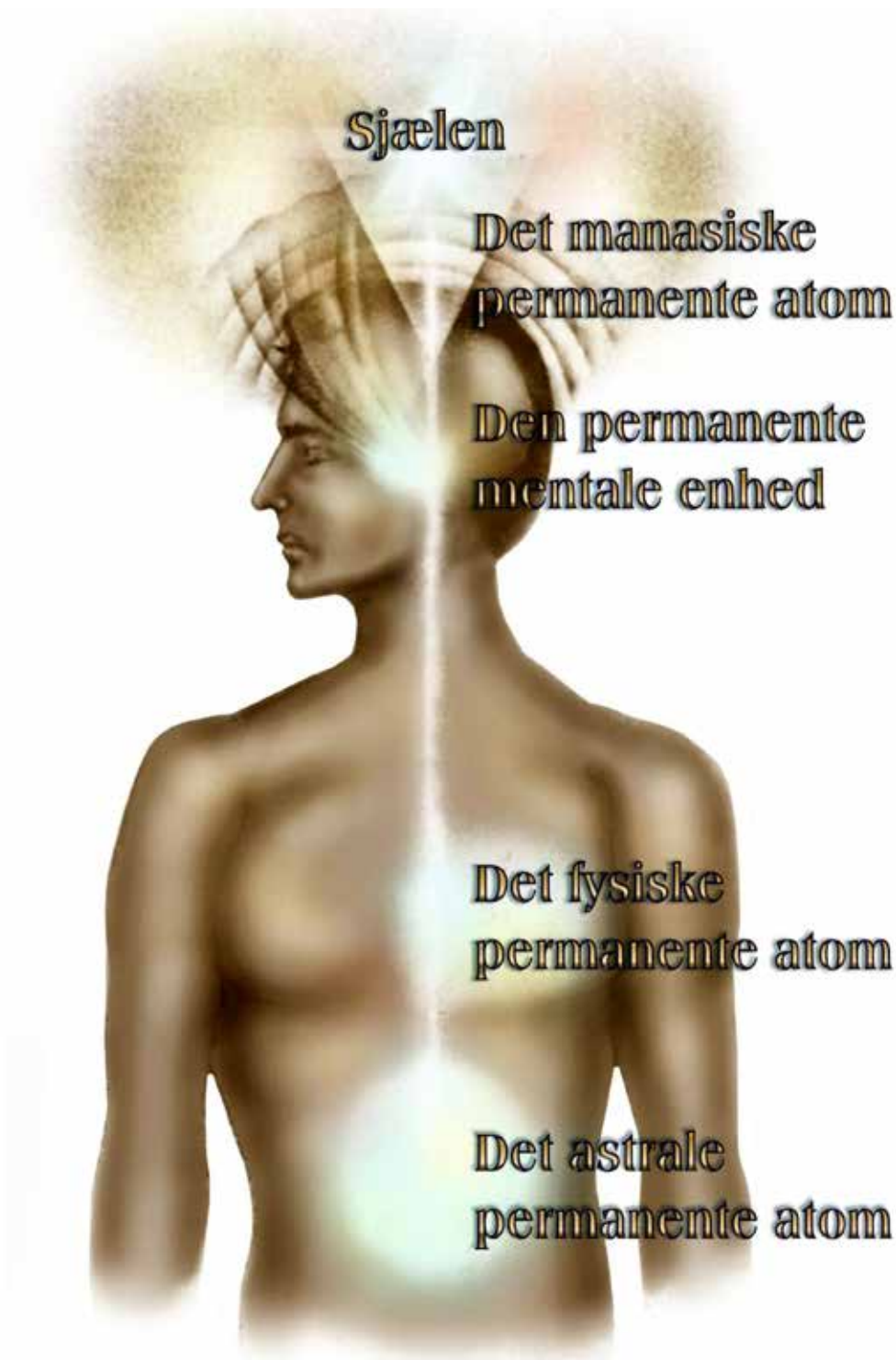
På samme måde som for hjertecentrets vedkommende er pinealkirtlen lidt af en medicinsk gåde, og det stemmer overens med det faktum, at dette center psykologisk er helt inaktivt hos de fleste mennesker – og det samme gælder ægte åndelig vilje og hensigt, som er en meget sjælden menneskelig egenskab.

Men centret har dog i fysiologisk henseende en vis aktivitet, og manglende balance kan føre til sygdomme som hjerneinfektioner, svulster, kræft og forskellige former for sindslidelser.

Der er hermed gjort forsøg på at give en oversigt over menneskets chakrasystem – men det anbefales, at den suppleres med den righoldige litteratur, der findes om emnet.

De permanente atomer

Permanente atomer – denne lidt mærkelige betegnelse dækker over et af de vigtigste elementer i menneskets åndelige struktur, nemlig de små enheder, der opsamler alle inkarnationens erfaringer i tre "harddisk"-lignende enheder. Det er på grundlag af dem, at sjælen vurderer, hvad mennesket har lært og udviklet i den seneste inkarnation. De permanente atomer findes fysisk/æterisk, astralt/følelsesmæssigt og mentalt/tankemæssigt. Hele menneskets karmiske situation, styres og reguleres i kraft af disse permanente atomer.

Man kan sammenligne dem med tre DVD-optagere, der kører konstant og oplagrer alt, hvad mennesket oplever via sine sanser. Når mennesket efter dødsprocessen oplever et panoramisk view over inkarnationen, stammer det fra en hurtig afspilning af de permanente atomers indhold. Efterfølgende skal den afdøde bearbejde atomernes indhold, hvor ligegyldige detaljer og trivielle gentagelser selvfølgelig er udeladt, så det kun er det vigtigste indhold i tanke-, følelses- og handlingsmønstrene, der bearbejdes. Det vil i hovedsagen sige karakteren på godt og ondt, der danner grundlaget for den eller de kommende inkarnationers planlægning og karmiske situationer.

På planchen kan man se, hvor de permanente atomer og enheder er anbragt, men læg mærke til, at på mentalplanet er der to – den mentale permanente enhed og på det højere mentalplan (sjælsplanet) findes det manasiske permanente atom, som sammen med det buddhiske og atmiske permanente atom, står for den højere og evige opsamling af alle inkarnationernes indhold.

Men de tre permanente atomer/enheder, som er til stede i det fysisk inkarnerede menneske, befinder sig for det fysisk permanente atoms vedkommende i det æteriske højre hjertekammer. Det forankres her af sjælen i begyndelsen af svangerskabet, og det er det sidste, der forlader den fysisk/æteriske krop ved døden.

Det sender sine elektriske impulser til sinus-node-punktet, der som sjælens "pace-maker" får hjertet til at slå og dermed pumper blodet – "livets væske" – rundt i det fysiske legeme sammen med det endokrine kirtelsystems hormonale sekreter.

Via blodet, hormonerne og de tre permanente atomer/enheder, styrer og regulerer sjælen i hele inkarnationen sin inkarnerede personlighed. På denne måde ændres det karmiske mønster hele tiden i inkarnationen – *hvis* personligheden selv gør det nødvendige arbejde med at forfine sine tanker, følelser og handlinger.

Det astrale permanente atom befinder sig i nærheden af det æteriske solar plexus center og den mentale permanente enhed ved siden af den æteriske pinealkirtel.

De permanente atomer omtales i de hellige skrifter

Upanishaderne:

"Sjælen dvæler inden i os – det er en flamme på størrelse med spidsen af en tommelfinger – det er Herren over fortid og fremtid".

Bibelen:

*"Vogt dit hjerte mere end alt andet,
for derfra udspringer livet".²*

I den esoteriske litteratur:

"I den hemmelige hule i hjertet finder den første indvielse sted, og det kan ikke finde sted før beboeren – mennesket – har rensset det permanente atom og dermed blodet, som bærer det karmiske mønster rundt i hele legemet".

Hjertets og blodet alkymi:

"Som et menneske tænker i sit hjerte, sådan er det! Hvis det permanente atom ikke fyldes med stadig mere forstående, tolerante og kærlige vibrationer – vil vejen være spærret pga. faren for det lavere tankesinds dominans og fødslen af Kristus-bevidstheden i hjertet må vente."

² Ordsprogenes bog, 4,23

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk